

Alícia, la frontissa i Franz de Copenhaguen

El PP de Sánchez Camacho pica l'ullet a CiU, promet fins i tot diàleg per al "pacte fiscal" i deixa fer Garcia Albiol al laboratori de Badalona.

Potser el PP català no viu el millor moment, però té els astres a favor: el PSC va a mal borràs, CiU necessita una mà dreta per a fer polítiques que la resta de l'oposició li

nega i la formació matriu a Espanya, el PP de Mariano Rajoy, és a punt de recollir en forma de vots els rèdits de les indecisions del govern del PSOE en la crisi econòmica.

Sánchez Camacho va heretar un PP dividit i barallat un dia de juliol de fa tres anys. Després de rebre el suport de Madrid, després de la retirada dels candidats Daniel Sirera i Alberto Fernández Díaz, aquesta funcionària de la Seguretat Social nascuda a Blanes (Selva) va obtenir el 56% dels vots contra el 43% de l'*outsider* Montserrat Nebreira, crescuda entre tertúlies i enlairada a número 2 del PP per l'ex-ministre Josep Piqué. Tot i el resultat tan ajustat, Sánchez Camacho ha sabut equilibrar el PP i s'ha fet forta. Diuen fonts del

partit que la presidenta ha consolidat el seu lideratge, a còpia de mantenir a ratlla l'ambiciós Alberto Fernández Díaz, que sempre ha mirat de controlar el partit, des d'un lloc o un altre.

Alicia Sánchez, a més, ha mantingut portes obertes amb CiU, el partit que un dia podria ser clau en la governabilitat a Espanya i, per tant, una peça imprescindible per al projecte de Mariano Rajoy. Ara hi ha enquestes que indiquen que el PP podria obtenir majoria absoluta i no necessitar CiU, però Sánchez Camacho, per voluntat pròpia o per ordre de Rajoy –que medita a consciència cada frase que pronuncia sobre Catalunya en aquesta llarga precampanya electoral–, no enderroca cap pont amb la federació

Alicia Sánchez Camacho entre Jorge Fernández Díaz i Xavier Garcia Albiol –amb la vara d'alcalde–, després de ser nomenat batlle de Badalona.

que lidera Artur Mas. Potser Rajoy o Sánchez Camacho, o tots dos, pensen que, com acostuma a dir l'ex-popular Manuel Milián Mestre, “és impossible de governar Espanya sense Catalunya o contra Catalunya”.

Fonts properes al PP opinen que Rajoy “ha de ser molt prudent per a no desviar la deriva històrica a favor seu” i sap que “qualsevol errada en el discurs podria convertir-se en un handicap” per la seua victòria. De manera que exerceix la prudència sobre Catalunya i sobre qualsevol cosa que pugui trencar l'actual tendència de les enquestes. Alicia Sánchez Camacho –que ja sona com a possible ministra a les tertúlies madrilenyes– pot ser el pont de diàleg amb la federació nacionalista, tot i que a CiU aquests ponts amb el PP els semblen actualment insuficients. N'és una prova el pacte a què van arribar PP i PSOE sobre la reforma de la Constitució, de la qual CiU va quedar marginada des d'un bon començament. Encara se'n senten els retrets d'Artur Mas –la setmana passada, al debat de política general– o de Josep Antoni Duran i Lleida.

Però Rajoy no vol que se li escapi CiU. Segons que indiquen les mateixes fonts properes al PP, “ha hagut d'aguantar moltes coses per a arribar a aquest escenari residual” i sap que no pot arriscar-se a descartar “un escenari nou de diàleg amb Convergència i Unió”.

Una altra peça important en el tauler és Jorge Fernández Díaz, que va ser durant molt temps secretari d'estat amb Mariano Rajoy i és un possible contacte de CiU amb el PP. Jorge Fernández fou, segons algunes fonts, un dels negociadors del PP en el pacte que ha fet possible el repartiment de despatxos a la Diputació de Barcelona entre PP i CiU. En virtut d'aquests acords, el PP hi gestiona els àmbits d'Urbanisme i Infraestructures; Promoció Econòmica i Turisme; Salut Pública i Consum; i Cultura. Quatre grans àrees de la Diputació més potent de Catalunya que cal sumar als ajuntaments de Badalona –CiU no va arribar a acords amb la resta de partits per a un pacte de govern i hi governa el popular Xavier Garcia Albiol– i Castelldefels –on CiU i PP sí que han arribat a un pacte perquè governen els darrers.

L'oposició crítica CiU perquè ha habilitat el PP com un partit de govern a Catalunya.

El fet és que els populars han guanyat part del terreny perdut pel PSC, tant en representació al Parlament de Catalunya com en poder municipal. Badalona és la tercera ciutat del Principat i un feu guanyat per Garcia Albiol amb un discurs bàsicament centrat en la crítica a la immigració i la seua vinculació a la delinqüència i la inseguretat.

El PP moderat de Rajoy i Alicia Sánchez Camacho ha deixat aplicar a Badalona una campanya de to populista i xenòfob. La seqüència marcada per les enquestes i la prudència de Rajoy han circumscrit de moment aquesta via a Badalona, però Sánchez Camacho ha fet costat a Garcia Albiol sempre que ha calgut. El deixa fer, com un Franz de Copenhaguen que aplica invents del *TBO* en una gran ciutat amb barris que presenten alts índexs d'immigració recent: l'últim ha estat llevar les fonts i els bancs públics d'algunes zones perquè aquests nousvinguts, segons l'ajuntament, en feien un “ús inadequat”.

La presidenta del PP català fa jocs de mans amb tres polítiques diferents: dóna suport a CiU en els projectes econòmics, en els pressupostos i –amb matisos– en les retallades, mentre l'ataca per la seua vena “independentista” i defensa el bilingüisme, alhora que promou, en la més gran de les ciutats catalanes que han aconseguit, una mena de berlusconisme racial.

El doble joc amb CiU el va palesar la setmana passada al debat de política general del Parlament de Catalunya. El discurs de Sánchez Camacho va ser una relació de les iniciatives econòmiques del govern de Mas, donant suport a la majoria de decisions, però afegint que en molts casos fa curt o encara no ha començat a treballar-hi.

Per a no oblidar la parròquia partidària del bilingüisme, ací va fer un breu i populista incís en espanyol. “La Catalunya de tantes famílies –deia Sánchez Camacho en castellà– que avui ens escolten i a les quals em vull adreçar [...] són famílies que tenen tots els membres desocupats, que volen treballar i no troben feina, famílies que

La presidenta del PP català, Alicia Sánchez

han hagut de treure els seus fills de les guarderies públiques, famílies que no poden pagar el menjador, el transport escolar o les activitats extraescolars.”

Després del bloc econòmic es va abraonar sobre el president pel seu independentisme.

“Li haig de dir, senyor president, que la seva agenda, l'agenda separatista, l'agenda que vostè va traslladar en el discurs de Madrid a la Residencia de Estudiantes, és una agenda que preocupa, que genera incertesa, que genera manca de confiança. I és el que menys necessitem per a la recuperació econòmica del país.” I encara va afe-

Camacho, passa pel costat del president Artur Mas al debat de política general de la setmana passada, al Parlament de Catalunya.

gir que “l’única transició que li cal a Catalunya és la transició al lideratge econòmic, la transició a la recuperació, a la creació d’ocupació, a la generació d’oportunitat, a la reducció d’atur a la meitat. Aquesta és l’única transició que necessita el país.”

Malgrat això, Sánchez Camacho, en la rèplica a la resposta de Mas, va llançar-li floretes: “Té una gran habilitat, senyor president, li ho haig de reconèixer; en té moltes, evidentment, algunes en deu tenir, públiques i privades; deu tenir de tot, això és evident.” I tot seguit insinuà que el PP està disposat a parlar de pacte fiscal, una

novetat que demostra el doble joc del PP en l’escenari preelectoral: “Nosaltres també creiem que el dèficit fiscal que patim els catalans és molt elevat.” I encara més: “Estem disposats a participar en la comissió del pacte fiscal, estem disposats a parlar-ne, a escoltar els pros i els contres. Encara que no sapiguem amb exactitud quin és el seu model, estem disposats a analitzar-lo; i estem disposats –que és un pas molt més enllà si el Partit Popular governa Espanya– a parlar-ne amb lleialtat recíproca i també amb responsabilitat recíproca. Ara, vostè no pot dir ni pot presentar el pacte fiscal com l’excusa

o la solució a tots els problemes. [...] Un govern del Partit Popular, com li va dir Mariano Rajoy, estaria disposat a parlar-ne.”

Alicia Sánchez Camacho adopta aquesta doble vara de mesurar convergents i la mantindrà així fins el 20N, perquè li ha donat resultats i pot ser efectiva a l’hora de negociar a Madrid amb la federació. La incògnita és què se’n farà, de l’esperit de col·laboració, després de les eleccions, especialment si el PP les guanya per majoria absoluta.

Àlex Milian